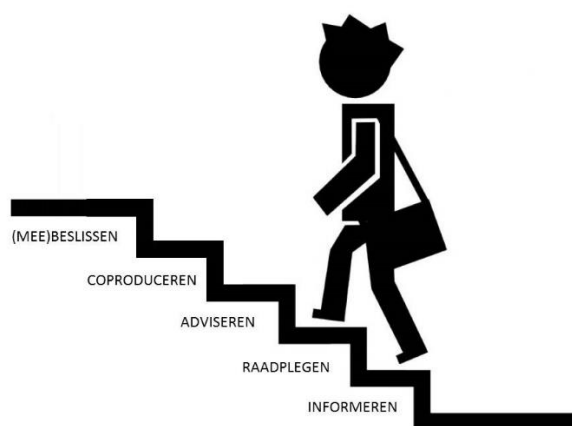

Bijlage 3: Participatietrap: de werkwijzen

Het samenwerkingsconvenant heeft tot doel om (wijzigingen van) het beleid van ZVH te verbeteren en van zo breed mogelijk draagvlak onder de huurders te voorzien. In het wettelijk kader wordt in dat verband gesproken over het recht van informatie, van overleg, van advies en van instemming. Voor het advies gelden procesafspraken waaraan tenminste moet worden voldaan. Waar in het wettelijk kader wordt gesproken over 'instemmingsrecht' is er feitelijk sprake van (mee)beslissen. BBZ en ZVH spreken af dat instemmingsonderwerpen in coproductie tot stand komen, tenzij beide partijen een andere aanpak afspreken. Voor de overige onderwerpen wordt in onderling overleg bepaald op welk niveau van samenwerking zij zullen worden behandeld. Het symbool van de participatietrap laat zien dat er verschillende niveaus van samenwerking zijn. Hoe hoger de trede hoe intensiever de samenwerking. Met andere woorden: hoe meer inspanning en verantwoordelijkheid er van ZVH en de participanten wordt gevraagd.

Voor de vrijwilligers betekent dat meestal tijdsinspanning en de bereidheid om zich in de onderwerpen te verdiepen. Voor ZVH betekent het de bereidheid om personeel (dat is ook tijd) en financiële middelen voor scholing, externe deskundigheid, werkruimte, gereedschap en apparatuur ter beschikking te stellen. Hieronder een korte schets van de werkwijze die per niveau van participatie (traptrede) gekozen kan worden. Waar wordt gesproken over participanten worden steeds BBZ, de bewonerscommissies en/of andere bewonersgroepen bedoeld.

1. informer: over alle onderwerpen die in de kruisjeslijst worden benoemd en waarvoor nieuw of gewijzigd beleid wordt verwacht of voorgenomen dient ZVH de betreffende participanten tijdig te informeren.
2. raadplegen: ZVH kan de participanten tijdens een overleg naar hun mening vragen; de participanten kunnen zelf vragen om toelichting of overleg; bij de planning van de invoering van nieuw beleid moet daarmee rekening worden gehouden; meer in algemene zin hebben de participanten agenderingsrecht: zij kunnen zelf onderwerpen voor overleg aandragen.
3. adviseren: hierover bestaan in de wet een aantal voorschriften.
- Zo hebben de participanten ten hoogste zes weken de tijd om advies uit te brengen;

- ZVH krijgt ten hoogste twee weken de tijd om gemotiveerd op het advies te reageren;
- wanneer zij dat nalaat dient het advies te worden uitgevoerd;
- vooraf kunnen natuurlijk altijd afspraken worden gemaakt om de termijnen te verkorten of te verlengen;
- de participanten kunnen ook op eigen initiatief (ongevraagd) advies uitbrengen en dan gelden dezelfde termijnen.

4. co-producen: hier wordt bedoeld dat ZVH en de participanten gezamenlijk het nieuwe beleid maken. Naast BBZ en de bewonerscommissies kan het ook samen met andere bewonersgroepen zijn. Zoals in de samenwerkingsovereenkomst al is vastgesteld, kan er bij coproductie een projectplan worden opgesteld, waarbij van te voren duidelijk is wat het doel is, wie er mee doen, wanneer het project klaar moet zijn en welke middelen er beschikbaar worden gesteld om tot het projectplan te komen.

5. (mee)beslissen: de uitkomst van co-productie kan eigenlijk worden opgevat als het meebeslissen van de participanten; het is immers een gezamenlijk resultaat. Voor BBZ kan het betekenen dat er een handtekening wordt gezet. Als ZVH op complexniveau bepaalde bevoegdheden overdraagt aan bewoners, moet die beslissing op complexniveau genomen worden.